

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &
Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts05sp042026.05>
<https://ngmtamil.in/>

Courtesans (Parathaiyar) and Family Virtue in Ancient Tamil Literature

Selvambal V *,

Ph.D. Research Scholar, Department of Modern Indian Languages and Literary Studies,
University of Delhi, Delhi.

*Correspondence: paper4conference.research@gmail.com.

Article Info

Received on 15-April-2026, Revised on 18-April-2026, Accepted on 20-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

The word Aram (virtue/morality) holds a broad meaning. All human actions can be encompassed within this term. Literature categorizes these actions into good and evil. Tamil literature subtly yet clearly demonstrates how virtue has been practiced in both the internal (Aham) and external (Puram) spheres of Tamil life.

Family virtue serves as the foundational ethical structure of Tamil society. The relationship between husband and wife, attachment, chastity (Karpu), responsibility, and discipline constitute the core elements of family life. Highlighting this, the Thirukkural emphasizes the elevated status of family virtue and explains that it is essential for the stability and guidance of society.

In the love literature (Aha Ilakkiyam) of the Sangam era, courtesans (Parathaiyar) appear as unavoidable figures. Elements concerning separation due to courtesans can be found in the love poems of Sangam literature, occurring predominantly in Marutham Thinai (poems of the agricultural landscape). As far as the Sangam period is concerned, courtesanry (Parathaimai) was considered an accepted practice or code of conduct. Literature records that a courtesan was not merely a source of pleasure for the hero (Thalaivan) but also functioned as another wife. Accordingly, Sangam literature depicts the hero visiting courtesans, the heroine (Thalaivi) engaging in amorous feud/sulking (Oodal), the hero appeasing the heroine's sulking by using their child as a mediator, and the courtesan holding and fondling the hero's child.

Although courtesans were generally considered to be involved in relationships incompatible with a virtuous life, they are still featured with respect in certain places within Sangam literature. Therefore, this study attempts to examine the status of courtesans in family life and their associated virtues..

KEYWORDS: Family Virtue, Courtesan (Parathai), Hero (Thalaivan), Classical Literature, Heroine (Thalaivi), Amorous Feud (Oodal), Internal/Love Life (Ahavaazhkai), Sangam Literature, Domestic Life (Ilvaazhkai), Relationship.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பரத்தையர் மற்றும் குடும்ப அறம்

*செல்வாம்பாள் வீ, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,

இந்திய மொழிகள் மற்றும் இலக்கிய ஆய்வுகள் துறை, தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அறம் என்ற சொல் விரிந்த பொருளுடையது. மனிதர்கள் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தையும் இதில் அடக்கிக் கூறலாம். செயல்களை நன்மை தீமை என்ற வகைப்படுத்தி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தமிழர் வாழ்க்கையில் அகவாழ்க்கையிலும், புற வாழ்க்கையிலும் அறம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருதலைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பாகவும், தெளிவாகவும் காட்டப்படுகின்றன. குடும்ப அறம் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடிப்படை நெறி அமைப்பாக விளங்குகிறது. கணவன், மனைவி உறவு, பற்று, கற்பு, பொறுப்பு மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியவை குடும்ப வாழ்க்கையின் மையக் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. இதனை திருக்குறள், குடும்ப அறத்தின் உயர்ந்த நிலையை வலியுறுத்தி சமூகத்தின் நிலைதன்மைக்கும், நெறிப்படுத்தலுக்கும் அவை அவசியம் என்பதை விளக்குகிறது. சங்ககால அகஇலக்கியங்களில் பரத்தையர்கள் தவிர்க்க முடியாதவர்களாய் விளங்குகின்றனர். சங்க இலக்கியத்தில் அகப்பொருள் பாடல்களில் பரத்தையர் பிரிவுச் செய்திகளைக் காணலாம். குறிப்பாக மருதத் திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாக காணப்படுகிறது. சங்க காலத்தைப் பொறுத்தவரை பரத்தமை என்பது ஒரு ஒழுக்கமாகவே கருதப்பட்டிருக்கிறது. பரத்தை என்பவள் தலைவனுக்கு இன்பம் தருபவளாக மட்டும் இல்லாமல் இன்னொரு மனைவியாகவும் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தலைவன் பரத்தையரிடம் செல்வதும், தலைவி ஊடல் கொள்வதும், குழந்தையை முன்வைத்து, தலைவன் தலைவியின் ஊடலைத் தணிப்பதும், பரத்தை தன் தலைவனின் குழந்தையைத் தூக்கி கொஞ்சுவதையும் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பரத்தையர்கள் அற வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத உறவுடைவர்களாக கருதப்பட்டாலும், பரத்தையர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் மதிப்பிற்குரியவர்களாக சில இடங்களில் இடம்பெறுகின்றனர். எனவே இவ்வாய்வு குடும்ப வாழ்க்கையில் பரத்தையர்களின் நிலைபற்றியும் அவர்களது அறம் பற்றியும் ஆராய முற்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: குடும்ப அறம், பரத்தை, தலைவன், செவ்விலக்கியம், தலைவி, ஊடல், அகவாழ்க்கை, சங்க இலக்கியம், இல்வாழ்க்கை, உறவு

முன்னுரை

அறம் என்ற சொல் விரிந்த பொருளுடையது. மனிதன் புரியும் நற்செயல்கள் அனைத்தையும் இதில் அடக்கிக் கூறலாம். அறம் தமிழர் வாழ்க்கையில் அகவாழ்க்கையிலும், புறவாழ்க்கையிலும் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருதலை தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பாகவும், தெளிவாகவும் காட்டப்படுகிறது. குடும்ப அறம் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடிப்படை நெறி அமைப்பாக விளங்குகிறது. குடும்ப வாழ்க்கையில் கணவன், மனைவி உறவு என்பது பற்று, கற்பு, பொறுப்பு மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியன மையக் கூறுகளாக கருதப்படுகின்றன. குடும்ப அறத்தின் மேன்மையை வலியுறுத்தி சமூகத்தின் நிலைத்தன்மைக்கும், நெறிப்படுதலுக்கும் அவை தேவை என்பதைத் திருக்குறள் விளக்குகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் அவ்வற வாழ்க்கைக்கு எதிரானவளாக பரத்தை விளங்குகிறார் என்பதாக புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஐந்திணைகளுள் முதல் நான்கு திணைகள் அன்பை அடியொற்றிய அகத்திணைகளாகவும் ஐந்தாவதான மருதம் ஊடல் நிகழ்தலைக் கூறும் திணையாகும். மருதம் என்னும் திணைக்கு உரிப்பொருள், ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் ஆகும். அதாவது கணவன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து வேறு ஒரு பரத்தையுடன் உறவு கொள்வதும் அதனால் அவன் மனைவி ஊடல் கொள்வதும் மருதத் திணையில் நிகழ்கிறது. சங்க இலக்கியங்களெல்லாம் பரத்தமை ஒரு தனிப்பெரும் நிறுவனமாக அக்காலக் கட்டத்தில் இருந்ததைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. பரத்தையரையும் பரத்தையால் நேரும் பிரிவையும் வெவ்வேறு இடங்களில் குறிக்கும் தொல்காப்பியர், பரத்தையர் நிமித்தம் தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் நேரும் ஊடலைத் தீர்க்கும் வாயில்களைப் பற்றி பொருளதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார். “இன்பத்திற்குப் புறம் இவரின்பம்” என வள்ளுவர் பரத்தையர் பற்றிக் கூறினாலும் ஏனைய அக இலக்கியங்கள் ஏதும் பரத்தையரைத் தாழ்வாக கூறியதில்லை.¹ இவ்வாறு பரத்தையால் தலைவிக்கும், தலைவனுக்கும் ஊடல் ஏற்பட்டாலும் சங்க இலக்கியங்கள் பரத்தையரைத் தலைவிக்கு நிகரானவளாகவே காட்டுகின்றன. இல்வாழ்க்கையில் மனைவிக்கு வகுக்கப்பட்ட அறமானது பரத்தையர்க்கும் உரித்தானதாக இலக்கியங்கள்

¹ சி.எஸ்.முருகேசன், *வரலாற்றில் தேவதாசிகள்*, பக்கம்:32

குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாய்வு குடும்ப வாழ்க்கையில் மனைவிக்கு நிகரான பரத்தையரின் அற ஒழுக்கத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது.

பரத்தமை உருவாக்கம்

பரத்தை என்பதற்கு அயலவர் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. பரத்தை என்ற சொல்லில் அமைந்த 'பர' என்ற சொல் 'பல' என்ற பொருளிலும், தத்தை என்பது பெண் என்ற பொருளிலும் அமைகின்றன. பர என்றால் வெளி, அதாவது வேறு தேசம். வேறு தேசத்தைச் சேர்ந்த பெண். வெளிதேசத்தைச் சேர்ந்தவரைப் பரதேசி என்று கூறுவதைப் போல வேற்று நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்ணைப் பரத்தை என்று தொல்காப்பியர் காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம்.² மிகப் பழங்காலத்தில் இரு நாடுகளுக்குமிடையே நடந்த போரில் வெற்றி பெற்றோர் தோல்வியடைந்த நாட்டின் பெண்களைப் பணிவிடைக்காக கைப்பற்றி இருக்கலாம் எனச் சி.எஸ்.முருகேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

'பர + தத்தை, அதாவது வேற்றுப் பெண். இல்லிற்கு வெளியே உள்ள பெண், அதாவது தலைவி அல்லாத வேறு பெண் என்ற பொருள் கொள்ளப்படும். அகத்தில் வீட்டிற்கு உள்ளே இருக்கும் இல்லத்திற்கு உரிய தலைவனின் மனைவி தலைவி என்றழைக்கப்படும் நிலையில், வீட்டிற்கு வெளியே இருக்கும் தலைவனின் இன்னொரு மனைவி வேற்றுப் பெண்ணாகக் (பர + தத்தை) கருதப்பட்டு பரத்தை என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்'³ என மற்றுமொரு விளக்கமும் தருகிறார்.

"மனிதர்கள் ஒன்றிணைந்து இனக்குழுவாக வாழ்ந்த போதிலும் அங்கு பரத்தமை என்ற பேச்சு எழுவதற்கே வாய்ப்பில்லை. ஒருதார மனம் என்கிற ஒன்று தோன்றும் பொழுதுதான் அதன் பின்னிணைப்பாக பரத்தமையும் தோன்றிவிடுகிறது. மற்ற மக்களினங்களுக்கிடையில் திருமணத்திற்கு முன்பு இளம் பெண்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த உடலுறவு சுதந்திரத்திலிருந்து

² சி.எஸ்.முருகேசன், *இலக்கியத்தில் தேவதாசி*, பக்கம்:16

³ சி.எஸ்.முருகேசன், *இலக்கியத்தில் தேவதாசி*, :17

பொது மகளிர் முறை தோன்றி வளர்ந்துள்ளது. ஆகவே இதுவும் குழுமத்தின் எச்சம் தான்”⁴ என ஜெ அம்பேத்கர் கூறுகிறார்.

தனக்குப் பிறந்த வாரிசு மட்டுமே தன் சொத்துக்களை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக ஒருதார மனமுறை சமுதாயத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், அஃது பெண்களுக்கு மட்டும் என்ற கோட்பாடாக உருவாக்கப்பட்டது. ‘ஒருத்திக்கு ஒருவன்’ என்று பெண்களுக்குக் கற்பை வரையறுத்த அதே சமயம் ‘ஒருவனுக்கு ஒருத்தி’ என்று ஆண்களுக்குக் கற்புநெறி வரையறுக்கப்படவில்லை. அதனால் ஆடவர் மட்டும் கட்டுப்பாடற்ற காம இச்சையால் பெண்கள் பலரை மணக்க உரிமை உடையவனாயினான். இந்த உரிமையே பரத்தமை உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது.⁵ இவ்வாறு பரத்தமை குறித்தும் பரத்தமை உருவாவதற்கான காரணங்கள் குறித்தும் பல ஆய்வாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பரத்தையர்கள்

சங்க கால இலக்கியத்தில் அகப் பொருள் பாடல்களில் பரத்தையர் பிரிவைக் காணலாம். குறிப்பாக மருதத்திணை பாடல்களில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. சங்க காலத்தைப் பொறுத்தவரை பரத்தமை என்பது ஒழுக்கமாகவே கருதப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் உள்ள செவ்விலக்கியங்கள் பரத்தையருள் இரண்டு முதன்மையான வகையினரைப் பற்றி கூறுகின்றது. 1.காதல் பரத்தை, 2.சேரிப்பரத்தை (பொதுமகளிர்). தொல்காப்பியத்திற்கான உரையில், காமக்கிழத்தி என்றும் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார்.⁶ இவ்வாறு பரத்தை ஒருவரையோ அல்லது பலரையோ உறவு கொள்ளுதலைத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. பரத்தை என்ற சொல் முதன்முதலில் தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவை,

பரத்தன் அகற்சியின் பிறிதோள் குறுகி⁷

மாயப்பரத்தை உள்ளிய வழியும்⁸

⁴ J. Ambedhkar, IJCRT Article :2

⁵ சி.எஸ்.முருகேசன், வரலாற்றில் தேவதாசிகள், பக்கம்:14

⁶ கமலாலயன், தமிழகத்தில் தேவதாசிகள் , 48

⁷ தொல்காப்பியம், பொருள், நூற்பா :987

பரத்தையர் வாயிற் நாவர்க்கும் உரித்தே⁹

இவ்வாறு தொல்காப்பியம் பரத்தையர் பிரிவையும் அதனால் தலைவன் தலைவிக்கு ஏற்படும் ஊடலையும் குறிப்பிடுகிறது.

**“பூப்பின் புறப்பாடு ஈரறு நாளும்
நீர்த்தகன்று உரையார் என்மனார் புலவர்
பரத்தையர் பிரிந்த காலையான”¹⁰**

என்னும் இப்பாடல் வரிகள் பரத்தையர் பிரிவினை விளக்குகிறது. மேலும், “பரத்தை வாயில் பெருகிக் கிளவி” என ஐங்குறுநூற்றில் இடம் பெறுகிறது. இது போன்றே சங்க இலக்கிய நூல்களிலும் பரத்தை பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெறுகின்றன.

பழந்தமிழ் இலக்கியம் காட்டும் பரத்தையர் குடும்ப அறம்

குடும்ப அறம் (இல்வாழ்க்கை) என்பது அன்பு, கருணை மற்றும் நல்லொழுக்கத்துடன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் கடமையாற்றும் நெறியாகும். இது கணவன், மனைவி மற்றும் குழந்தைகள் சேர்ந்த சங்கமம் ஆகும். இல்வாழ்க்கையின் அறன்களாக திருவள்ளுவர் கூறுவதாவது: அன்பும் அறனும் உடைய இல்வாழ்க்கையே சிறந்த பண்பும் பயனும் ஆகும் என்கிறார். இதன் அடிப்படையில் தலைவி மேற்கொள்ளும் குடும்ப அறங்கள் யாவும் பரத்தை புரிந்தமையைச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தலைவிக்கு வகுக்கப்பட்ட யாவும் பரத்தைக்கு மறுக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், சங்க இலக்கியங்கள் பரத்தையைக் குடும்ப அறம் புரிந்தவளாகக் காட்டுகின்றன. பரத்தை தலைவிக்கு நிகரானவளாகவும், தலைவனுக்கு மற்றுமொரு மனைவியாகவும் கருதப்படுகிறாள்.¹¹ “பரத்தை தானே தலைவியது நிகரே” என்பது தொல்காப்பிய விளக்கம். அதாவது தொல்காப்பியர் காலத்தில் தலைவிக்கு நிகராக இன்னுமொரு தலைவியாக பரத்தை இருந்ததை அறிய முடிகிறது. இதனைக் “காதல் எங்கையர் காணின் நன்று” என்ற வரியில் உள்ள எங்கையர் என்பது தம் தங்கையர் என்ற தலைவியின் கூற்றைக்

⁸ தொல்காப்பியம், பொருள், நூற்பா :1093

⁹ தொல்காப்பியம், பொருள், நூற்பா :1170

¹⁰ தொல்காப்பியம், பொருள், நூற்பா : 185

¹¹ சி.எஸ். முருகேசன், இலக்கியத்தில் தேவதாசிகள், பக்கம்:17

குறிக்கிறது. ¹² இக்கூற்றுப்படி பரத்தையானவள் தலைவனின் இன்னொரு தலைவியாக இலக்கியத்தில் குறிப்பிடுவதை அறியலாகிறது. 'பரத்தையர் தலைவிக்கு நிகராக தலைவனிடம் உரிமை கோருவதற்குக் காரணம் பரத்தை தலைவன் மேல் காதல் கொண்டு அவனை முறைப்படி திருமணம் கொண்டு அவனுடன் இணைந்ததினால்' தான் என்னவோ பரத்தை இல்லற வாழ்க்கையோடு இணைந்து அறம் புரிந்ததை இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தாயுணர்வு

தாயுணர்வு கொண்டு தலைவனின் மகனைத் தெருவில் கண்டு கொஞ்சுகிறாள் ஒரு பரத்தை. அதைக் கண்ட தலைவி ஏன் கலங்குகிறாய் நீயும் அவனுக்குத் தாய்தான் எனக் கூறுகிறாள். பரத்தையும் அதனை ஒப்புக்கொண்டது போல நானுகிறாள். இதனை பின்வரும் பாடல் வரிகள் விளக்குகிறது.

மாசு இல் குறுமகள்! எவன் பேதுற்றனை?

நீயும் தாயை இதற்கு?"

வானத்து

அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்

மகன் தாய் ஆதல் புரைவது ஆங்கு எனவே.¹³

இதே போன்று தஞ்சைவாணன் கோவை என்ற நூலில் பரத்தை தெருவில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த தலைவனின் மகனைக் கண்டு அனைத்து கொஞ்சியதைக் கண்ட தலைவி, தலைவன் பரத்தமை பூண்டதை மறைமுகமாக தலைவனிடம் கூறிய செய்தியைச் சி.எஸ். முருகேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

தலைவனின் பிரிவை எண்ணி வருத்துதல்

தலைவனின் பிரிவை எண்ணி எவ்வாறு தலைவி வருந்துவாலோ அதுபோல பரத்தையும் தலைவனைப் பிரிந்த துயர் தாங்காமல், தலைவனின் வீட்டிற்கேச் சென்று தலைவியிடம் தன் வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பாள் இதனை,

தம்முன் விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்

¹² சி.எஸ். முருகேசன், *இலக்கியத்தில் தேவதாசிகள்*, பக்கம்:18

¹³ அகநானூறு, பாடல் : 16;12

மெய்ம்மை யாக அவர்வயி லுணர்ந்து
தலைத்தாட் கழறல்தம் எதிர்ப் பொழுதின்றே
பலிதலும் ஊடலும் அவையலங் கடையே.¹⁴

என்னும் பாடல் வரிகள் பரத்தை தலைவன் மீது கொண்டுள்ள மிகுந்த காதலை வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவனைப் பிரிந்த பரத்தை அவர் என்னை அணைத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், அவரைக் காண்பதே என் வாழ்வின் எல்லையற்ற இன்பம் என்கிறாள். இதனை நற்றிணை பாடல் வரிகள் பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

“துனிதீர் கூட்டமொடு துன்னர் ஆயினும்
இனிதே கானுநார்க் காண்புழி வாழ்தல்
கண்ணுறு விழுமங் கைகோல் உதவி
நம்முறு துயரங் கலையார் ஆயினும்
இன்னா தன்றே அவரில் ஊரே”¹⁵

தலைவன் தன்னை விட்டு தலைவியிடம் சென்றதை தாங்கிக் கொள்ள முடியாத பரத்தை, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்தினாலும் நான் அடைந்த துயரத்தை அவள் அடையவில்லை என பரத்தை கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

பரத்தையர் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நிகழ்வு

காதல் வாழ்வில் தலைவிக்குச் சரி நிகராக தலைவனிடம் உரிமை கோருவதில் எந்த தவறும் இல்லை என்று சி.எஸ்.முருகேசன் கூறுவது பரத்தையும் தலைவியைப் போலவே காதல் வயப்பட்டு அவனை முறைப்படி திருமணம் செய்வதை வதுவை அல்லது திருமண வழி கொண்ட உறவு என்பது பின்வரும் அகப்பாடல்களால் உறுதிப்படும்.

“.....ஒளிரும் தாழ் இருங் கூந்தல்,
பிறரும், ஒருத்தியை நம்மனைத் தந்து,
வதுவை அயைன்தனை என்ப; அஃதுயாம்
கூறோம்”¹⁶

¹⁴ தொல்காப்பியம், கற்பு: 236

¹⁵ நற்றிணை, பாடல்: 216

¹⁶ அகநானூறு, பாடல்: 46

பரத்தையைக் காண அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டு வெளியே கிளம்புகிறான் ஒரு தலைவன். தலைவன் திருமணம் செய்து கொள்ளும் செய்தியை அறிந்த தலைவி அமைதியாக இருக்கிறாள். இதனை உணர்ந்த தலைவன் தலைவியை நோக்கி ஏன் இந்த கோபம்? எனக் கேட்கிறான். கோபத்தில் இருந்த தலைவி, தலைவன் பரத்தையை திருமணம் செய்து கொண்டதை அறிந்து ஊடல் கொள்கிறாள் என்பதன் மூலம் தலைவன் பரத்தையை திருமணம் செய்து கொள்ளும் நிகழ்வுகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்று அகப்பாடல்களில்(அகம்: 36, 66, 206) மேலும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

பரத்தையின் கற்புநிலை

தலைவன் மணம் செய்து கொண்ட பரத்தையைக் கைவிட்டு வேறொரு பரத்தையைத் திருமணம் செய்து கொண்ட போதும் கூட, பொருளுக்காக வேறொருவரை நாடிசெல்லாமல் தலைவியைப் போலவே பரத்தையரும் வாழ்வாள். இப்படி கற்புடைய இயல்பினராக இருந்ததைத் தலைவனின் தலைவியே அப்பரத்தையை “மாசில் குறுமகள்” என்று போற்றுகிறாள்.¹⁷ இவ்வாறு மாசில்குருமகள் என்று தலைவி கூறுவது பரத்தையர் பற்றிய தலைவியின் மனப்பதிவின் வழி சங்க இலக்கியம் கற்பிற்கு இலக்கணமாக பரத்தையரும் இருந்துள்ளதை விளக்குகின்றன.

பரத்தை வாரிசுப் பெற்றுக் கொள்ள உரிமையில்லை

தலைவிக்கு நிகராக பரத்தைப் பேசப்பட்டாலும், பரத்தை வாரிசு பெற உரிமை மறுக்கப் பட்டுள்ளதைச் சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. அகநானூற்றுப் பாடல் இவ்வாறு கூறுகின்றது,

....நானியங்கு – மறையினால்

மெல்ல வந்து நல்ல கூறி

மைஈர் ஓதி மட வோய்¹⁸

“நடைமுறை வாழ்கையில் பரத்தையர் மகப்பேறு எய்துவதற்குரிய தன்மை பெற்றிருப்பினும் சங்கப் பாடல்களில் பரத்தையர் மகப்பேறு பெற்றதற்கானக் குறிப்புகள் இடம்

¹⁷ சி.எஸ்.முருகேசன், *இலக்கியத்தில் தேவதாசிகள்*, பக்கம்: 20-21

¹⁸ அகநானூறு, பாடல்: 386

பெறவில்லை.”¹⁹ இதன் மூலம் சங்க இலக்கியத்தில் பரத்தையர்கள் பிள்ளைப் பெற்றுக்கொள்ள உரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள மறுக்கப்பட்ட பரத்தையர், அதற்கடுத்து தோன்றிய ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனுக்கும் கணிகையர்(பரத்தையர்) மாதவிக்கும் பிறக்கும் குழந்தையாக மணிமேகலையைக் காட்சிப்படுத்தியிருப்பதும், சீத்தலைச்சாத்தனார் அம்மணிமேகலையை காப்பியத் தலைவியாக காண்பிப்பதும் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிநிலை எனக் கொள்ள முடிகிறது. மாதவி தனது மகளான மணிமேகலையைப் பரத்தமை தொழிலில் இணைக்காமல் துறவறத்தை நோக்கி நகர்ந்து சென்றதைச் சிலப்பதிகாரம் காட்சிப்படுத்துகின்றது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் பரத்தமை பற்றிய பதிவுகளின் வழி பரத்தமையர்களின் வாழ்வுக்கு வழங்கப்பட்ட அற மதிப்பீடுகளைக் காணமுடிகின்றது. அதில் குடும்ப அறத்தைப் பின்பற்றும் தலைவிக்கும் பரத்தயர்களுக்கும் தனித்தனியான அறங்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பினும் பரத்தையர் தலைவியைப் போலவே குடும்ப அறத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அறியமுடிகின்றது.

இருப்பினும் பரத்தையர்களின் இத்தகைய போக்கு தன்னை விட்டு அந்த ஆண் பிரியக் கூடாது என்று தலைவியைப் போலவே பரத்தையும் குடும்ப அறத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். தலைவியின் வெளிப்பாடாக பரத்தையைத் தலைவி மாசில் குறுமகள் என்று கூறுவது தலைவனின் அறத்தைப் பழிப்பதாக பரத்தையர்களின் நிலையைக் குடும்ப அறத்தோடு ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தலைவிக்கு நிகராக பரத்தையர்கள் தாய் உணர்வு, தலைவனின் பிரிவை எண்ணி வருந்துதல், திருமண செய்துகொள்ளுதல், கற்பு நிலை என்ற தலைவிக்குரிய குடும்ப அறத்தைப் பரத்தையர்களுக்கும் உரியதாக சங்க இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்கின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது.

¹⁹ ஜெ. அம்பேத்கர், *பரத்தையர் ஒழுக்கம்*, கட்டுரை பக்கம்:3-4

காப்பியக் காலத்தில் பரத்தையர்களின் நிலையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களாக மாதவி மணிமேகலை பாத்திரத் தன்மைகளின் மாற்றம் குடும்ப அறத்தை ஏற்ற மாதவி மணிமேகலையைப் பெற்று எடுத்ததை பதிவுசெய்யப்படுகிறது. இதன் வழி பரத்தையர்களின் அறம் குடும்ப அறத்தை ஏற்றதாகவும் இருந்துள்ளதைக் காப்பியங்கள் பதிவுசெய்கின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1.] முருகேசன், சி. எஸ். *வரலாற்றில் தேவதாசிகள்*, சென்னை: குறிஞ்சி, 2012
- [2.] முருகேசன், சி. எஸ். *இலக்கியத்தில் தேவதாசிகள்*, சென்னை: சங்கர் பதிப்பகம், 2022
- [3.] கலியாணி பிரபாகரன், *தேவதாசி காலமும் கருத்தும்*, காவ்யா பதிப்பகம், 2020
- [4.] சாந்தினி, பி. *கல்வெட்டில் தேவதாசிகள்*, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை, 2020
- [5.] சதாசிவன், கே. *தமிழகத்தில் தேவதாசிகள்*, வந்தவாசி: அகநி வெளியீடு, 2013
- [6.] திருஞானசம்பந்தர், ச. *தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - மூலமும் உரையும்*, திருவையாறு: கதிர் பதிப்பகம், 2011
- [7.] புலியூர்கேசிகள். *நற்றிணை மூலமும் உரையும்*, சென்னை: பாரி நிலையம், 2001
- [8.] அழகர்சாமி, அ. கா. *பத்தினி பெண்டிர் அல்லோம் {பரத்தையர், கணிகையர், தேவரடியார் பற்றிய பதிவுகள்}*, மதுரை: கருத்துப்பட்டறை பதிப்பகம், 2020.
- [9.] பிரபஞ்சன். *தாழ்ப்பரக்காத பரத்தையர் கொடி*, டிஸ்கவரி புக் பேலஸ், 2016.
- [10.] அழகர்சாமி, அ. கா. *பத்தினி பெண்டிர் அல்லோம் {பரத்தையர், கணிகையர், தேவரடியார் பற்றிய பதிவுகள்}*, மதுரை: கருத்துப்பட்டறை பதிப்பகம், 2020.
- [11.] சாமுவேல் சுத்தானந்த. *மாங்குடி மருதனாரின் மதுரைக்காஞ்சி*, கயல் கவின், 2013.
- [12.] வேங்கடசாமி நாடார், ந மு. *அகநானூறு; மூலமும் உரையும்*, சாரதா பதிப்பகம், 2019.
- [13.] கபிலர், குறிஞ்சிப் பாட்டு - *நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன்*, 2017.
- [14.] குருநாதன், திருக்குறள் : *நடைமுறை உரை*, டிஸ்கவரி புக் பேலஸ், 2021.
- [15.] பரிமேலழகர், *திருக்குறள் மூலமும் உரையும்*, அருணா பதிப்பகம், 2020.
- [16.] சரவணா, ப. *நாலடியார்*, சந்தியா பதிப்பகம், 2004
- [17.] தேவராஜ், மு. *பரத்தையர் மலை*, தமிழ் இலக்கியத் துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 2005.
- [18.] புலியூர் கேசிகள், *திருக்குறள் மூலமும் உரையும்*. ஸ்ரீ பாரதி பதிப்பகம், 2003.
- [19.] மதுரை முதலியார், மு. *நாலடியார்*, பாரி நிலையம், 2019.

- [20.] துரைசாமிப் பிள்ளை, ஒளவை, சு. மணிமேகலை – மூலமும் உரையும், கௌராப் படிப்பகம், 2019.
- [21.] புலியூர் கேசிகன், சிலப்பதிகாரம், ஸ்ரீ செண்பகா பத்திபாகம், 2021.
- [22.] சரவணன், ப. சிலப்பதிகாரம், சந்தியா பதிப்பகம், 2008.
- [23.] மாணிக்கவாசகம், ஞா. புறநானூறு, உமா பதிப்பகம், சென்னை: 2019.
- [24.] ஆனந்தரையர், இ. கலித்தொகை மூலமும் உரையும், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்: 1984

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

